

Ἐξεδόθη φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον ἢ «Ἀλήθεια» δι' οὗ συκοφαντεῖται ἡ ἐθνικὴ κατὰ τοῦ Τρικούπη ἀντιπολίτευσις.

Δὲν ἀναλαμβάνω τον ἀγῶνα νὰ ὑπερασπισθῶ τὸν Κύριον Παραμυθιώτην, τῶς ὀνομαστικόν ἀντιπολιτευόμενον, διότι δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀναδειχθῶ νέος Βυφῶν εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς πολιτικῆς ζωολογίας.

Ἐχω ὁμῶς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν ἀντιπολίτευσιν κατὰ τῶν συκοφαντιῶν τοῦ ἀνώμου διατριβογράφου, ὅστις, ἐν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς πρῶτης βίβως δημοτικῆς Ἀρχοντείας του, δὲν ἐτόλμησε νὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του ἐν τῇ ΝΟΘΩ ΑΛΗΘΕΙΑ του, φοβούμενος μὴ τὰ ψευδῆ του ῥιφθῶσι κατὰ τοῦ προσώπου του δι' ἀποδείξεων, τὰς ὁποίας οἱ ἐκλογεῖς πολὺ καλὰ δύνανται νὰ ἐννοήσωσι.

Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν ὅτι ὁ συντάκτης μὴ ὑπογράφας τὸ ἔγγραφον τὸ κατ' εὐφημισμὸν ἐπιγραφέν «Ἀλήθεια» ἐν ᾧ εἶναι αὐτόγευμα ψεύδος, διαψεύδει αὐτὸς ἑαυτὸν, διότι δὲν τολμᾷ νὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του εἰς ὅ,τι γράφει, γὰρ ἴδων, ὅτι ψεύδεται ἀναιδέστατα, καὶ φοβῆται μὴ καταδικασθῇ ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης τῆς Κοινῆς Γνώμης τῆς Πατρίδος του, ἣτις ἐσημασίθη κατὰ τοῦ Τρικούπη διὰ τῆς πικρᾶς πείρας τῆς διοικήσεώς του.

Λέγει ὁ συντάκτης ἐπὶ τῆς Ἀληθείας 1) ὅτι τὸ σύστημα τοῦ Τρικούπη εἶναι ἀναμόρφωσις οικονομικῆ, διοικητικῆ, στρατιωτικῆ. 2) ὅτι ἐθεράπευσε τὰς κακὰς συνέπειας τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. 3) ὅτι ἐμίκρυνε τὰ ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ. 4) ὅτι ἠλάττωσε τὴν τιμὴν τοῦ κρέατος, 5) ὅτι ὁ νόμος περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων ἐβελτίωσε τὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ. 6) ὅτι ὁ Τρικούπη ἐμόρφωσε τὸ σύστημα τῆς ὁδοποιίας. 7) ὅτι ὁ Τρικούπη ἐμόρφωσε τὸ στρατιωτικὸν σύστημα. 8) ὅτι ὁ Τρικούπη ἐξώρισε τὴν Πολιτικὴν ἐκ τῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως. 9) ὅτι εἰς τὸν Τρικούπην ὀφείλεται ἡ μονοετὴ θητεία καὶ ἡ κατάργησις τῆς ἀντικαταστάσεως. 10) ὅτι ὀφείλεται εἰς τὸν Τρικούπη ἡ ἀπαλλαγὴ μας ἐκ τοῦ φόρου τῶν οἴνων καὶ τῶν 12 0/0 ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων τῆς εἰσαγωγῆς. 11) ὅτι ὁ Τρικούπη ἐβελτίωσε καὶ ἀνέπτυξε τὴν ὁδοποιίαν.

Ἀλλὰ δυστυχῶς διὰ τὸν ἀνώμον διατριβογράφον τὸ σύστημα τοῦ Τρικούπη ἀπεδείχθη οικονομικῆ, διοικητικῆ, καὶ στρατιωτικῆ παραμόρφωσις, διότι ἀντὶ νὰ αὐξήσῃ τὰς πηγὰς τῶν ἐσόδων ἐστερεύσει καὶ τὰς προϋπαρχούσας διὰ τῶν μωρῶν φορολογικῶν νόμων του, ἐν οἷς προεξάρχει τὸ δασμολόγιον, ὁ φόρος τοῦ καπνοῦ, τῶν οἶνοπνευμάτων, τῶν φωσφορῶν. Διὰ τῶν μονοπωλείων καθήργησε τὴν φορολογητέαν ἐργασίαν τῶν πολιτῶν καὶ παρέσχε τὰ μέσα τοῦ πλουτισμοῦ εἰς τοὺς φίλους του, κληρῶς καταστρέφων τὸ δημόσιον Ταμεῖον—ἐδιπλασίασε τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ νὰ ἔχη συμπατριαστὰς εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν Δημοσίων—κατέστρεψε τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ ἀναλαβῶν αὐτὴν χωρὶς νὰ ἔχη οὐδὲ ἐλαχίστην γνῶσιν

τῶν στρατιωτικῶν—ἐνεψύχωσε τὰ λαθρεμπόρια διὰ τοῦ διορισμοῦ φατριαστῶν εἰς τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν παραμόρφωσιν ταύτην ἀποκαλεῖ ὁ συντάκτης τῆς Νόθου Ἀληθείας ἀναμόρφωσιν.

Ὁ δεῦτερος ἰσχυρισμὸς, ὅτι ἐθεράπευσε τὰς κακὰς συνέπειας τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας εἶναι παραλογισμὸς πρὸς ἀποπλάνησιν τοῦ φρονήματος τῶν ἐκλογέων. Ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία εἶχε ὡς συνέπειαν τὴν ὑπερτίμησιν τῶν εἰσαγομένων πρῶτων κατὰ ἐν ἡ δὴ δύο τὸ πολὺ τοῖς ἑκατόν. Ἀλλ' ἀφαιρέσας διὰ δανείων, φόρων, καὶ ἀνακλήσεως τῶν κυκλοφορούντων τραπεζικῶν γραμματίων κεφάλαιον ἑκατὸν ἑκατομμυρίων ἐκ τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς γεωργίας, καὶ τῆς ναυτιλίας, ἔπαυσε τὰς παραγωγικὰς ταύτας ἐργασίας, νῦξῆσε τὸν τόκον καὶ ἐζημίωσε τὴν κοινωνίαν κατὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν πλείοτερον τῆς ζημίας, ἣν ἐπροξένει ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία. Ὁ Τρίτος ἰσχυρισμὸς, ὅτι ἐμίκρυνε τὰ ἐλλείμματα τοῦ Προϋπολογισμοῦ εἶναι ψεῦδος ψηλαφητόν. Ὁ Πρωτολογισμὸς πρὸ τῆς ἀνόδου τοῦ παραμορφωτοῦ Τρικούπη εἰς τὴν ἐξουσίαν εἶχε ἐλλείμμα μόνις ἀνερχόμενον εἰς δέκα ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα διὰ σώφρονος ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων, καὶ μικρᾶς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων ἤθελον ἐντὸς ἔτους ἐξαλειφθῆ. Σήμερον δὲ μετὰ τετραετῆ διοίκησιν τοῦ Τρικούπη τὸ ἐλλείμμα τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀνέρχεται εἰς τριάκοντα πέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν, τὰ ὁποῖα ἀπεφάνισεν νὰ καλύψῃ οὐχὶ δι' ἐλαττώσεως τῶν δαπανῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν μονοπωλείων τῆς ζαχαρέως, τοῦ καφέ, τοῦ ὄρυζου, τοῦ κινίνου, τῶν καυσοξύλων, τῶν ὑποδημάτων, τῶν βιβλίων, καὶ αὐτῶν τῶν γάμων, μεταβιβάων τοὺς πολίτας εἰς δούλους διὰ τῆς δημιουργίας τῆς ἐργασίας καὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν φόρων.

Ὁ Τέταρτος ἰσχυρισμὸς, ὅτι ἠλάττωσε τὴν τιμὴν τοῦ κρέατος προκαλεῖ τὸν γέλωτα τῶν ἀναγνωστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ πενήτηκοντα λεπτῶν τὰ ὁποῖα ἔδιδον πρὸ τοῦ νόμου περὶ ἀτελείας τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ζώων, πληρόνουσι νῦν ὀγδοηκονταλεπτὰ τὴν λίτραν. Καὶ τοῦτο διότι δια τῆς ἀτελείας τῆς εἰσαγωγῆς κατέστησε ζωεμπόρους Κερκύρας αὐτοὺς τοῦ ζωοκτηματίας τῆς Ἡπείρου οἵτινες κανονίζουσι τὴν τιμὴν τοῦ κρέατος κατὰ τὸ δοκοῦν αὐταῖς, ἐν ᾧ διὰ τῆς ἐπιβολῆς τέλους εἰσαγωγῆς οἱ ἐκ Κερκύρας ζωεμπόροι εἶχον τὸ ἐμπόριον τοῦ κρέατος, οἵτινες ἑκανόν. ζον τὴν τιμὴν ἐν Ἡπείρῳ κατὰ τὸ συμφέρον τῶν καταναλωτῶν.

Ὁ πέμπτος ἰσχυρισμὸς, ὅτι διὰ τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων ἐβελτίωσε τὴν διοίκησιν τοῦ λαοῦ εἶναι ἐπίσης ψευδής, διότι πρῶτον, τὸν περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων Νόμον ἐφήρμεσαν οἱ προκάτοχοι τοῦ Τρικούπη, καὶ δεύτερον, διότι ὁ Τρικούπη μετεβίβησε τοὺς περὶ τούτων νόμους διὰ νὰ ἀποκλείσῃ πᾶσαν πείραν καὶ πᾶσαν ἑκανότητᾶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν πρῶην Κυβερνήσεων καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τοὺς μωρολογιστάτους τῆς φατρίας του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐκτος ἰσχυρισμὸς εἶναι ἐπίσης ψευδής, διότι οὐχὶ ὁ Τρικούπη, ἀλλ' ὁ Κουμουνδοῦρος ἐμόρφωσε τὸ σύστημα ὁδοποιίας. Ὁ Τρικούπη παρεμόρφωσε

372

28. 4. 1907

Αρ. Εισ. 638

VI 162

τὸ ὀδικὸν σύστημα μεταβαλὼν αὐτὸ εἰς σύστημα ἀποπλανήσεως τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐξαπατήσεως τῶν ψήφων, διότι τὴν παραμονὴν τῶν ἐκλογῶν δίδει εἰς ἐργολαβίαν τὴν κατασκευὴν γεφυρῶν καὶ ὁδῶν, καὶ συνομολογεῖ συμβόλαια ἐργολαβίας ὑπὸ τὸν ὕρον, νὰ ψηφίσωσι τὰ χωρία τοὺς ὑποψηφίους τοῦ Τρικούπη, ἐν ᾧ εἶναι βέβαιον, ὅτι μετὰ τὴν ἐκλογὴν θὰ ἀκυρωθῶσι τὰ συμβόλαια, διότι πικρῶς συνομολογοῦνται καὶ χρήματα δὲν ὑπάρχουσι.

Ὁ ἔβδομος ἰσχυρισμὸς, ὅτι ἐμόρφωσεν ὁ Τρικούπη στρατιωτικὸν σύστημα εἶναι αὐτόχρομα γελοῖος. Ὁ Βασὴρ, ὃν ἐκάλεσεν ἐκ Γαλλίας, κατεδίκασε τὸ στρατιωτικὸν σύστημα τοῦ Τρικούπη διὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐκθέσεων του. Αὐτὴ δὲ ἡ πρόσκλησις τοῦ Βασέρ καὶ τοῦ Λεζὲν ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτὸς ὁ Τρικούπη ἐπίσθη, ὅτι τὸ πρὸς τριετίας ἰδρυθὲν σύστημά του εἶναι ἐπιβλαβέστατον, καὶ διὰ τοῦτο ἀνέθηκε τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν διοργανώσιν εἰς ξένους.

Ὁ ὄγδοος ἰσχυρισμὸς, ὅτι ὁ Τρικούπη ἐξώρισε τὴν πολιτικὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ εἶναι ψεῦδος ἀνάδεδε, διότι ὁ στρατὸς παρεδόθη σύσσωμος εἰς τὴν πολιτικὴν, ἀφ' ἧς σιγῆς αὐτὴ ἡ πολιτικὴ, ὁ Τρικούπη, διευθύνει αὐτοπροσώπως τὰς τύχας τοῦ στρατοῦ, περιδριζῶν αὐτὸν ἐπὶ ἀνικανότητι αὐτοδιοικήσεως. — Ὁ ἔνατος ἰσχυρισμὸς, ὅτι εἰς τὸν Τρικούπη δρᾷται ἡ μονοθεῖς θητεία τοῦ στρατιώτου εἶναι παραλογισμὸς καὶ παραμόρφωσις τῆς ἱστορίας. Ὁ αἰσθητικὸς ὑπέκειτο εἰς ἐξέμνηνον θητείας, καὶ ὁ Τρικούπη ὄχι μόνον κατήργησεν αὐτὴν ἀλλ' ἐπέβαλε τὸν στρατιώτην εἰς πολυετὴ θητείας, διότι κρατεῖ αὐτὸν ἀπὸ ἐνὸς ἕως δύο ἔτη εἰς τὸν στρατὸν, παρεκτρέφοντες αὐτὸν ἐπὶ χρόνον ἰκανὸν διὰ λόγους προστασίμων, ἀδειῶν, κ. τ. λ. καὶ μετὰ ταῦτα κρατεῖ αὐτὸν ἐξ μῆνας ἐτησίως λόγῳ ἐφεδρείας μέχρι οὗ συμπληρώσῃ τὸ 22ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἴδου λοιπὸν εἰς τί συνίσταται ἡ διὰ τὸν στρατιώτην εὐεργετικὴ τρικουπικὴ νομοθεσία. Ἡ ἀντικατάστασις δὲν κατηργήθη ὑπὸ τοῦ Τρικούπη, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Κουμουδούρου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1878. Ἐπομένως καὶ ἐνταῦθα ψεύδεται ἡ τρικουπικὴ ἀλήθεια τοῦ Κερκυραϊκοῦ Τριαμβιράτου. Ὁ δέκατος ἰσχυρισμὸς, ὅτι ὁ Τρικούπη μᾶς ἀπῆλλαξε τοῦ φόρου τῶν οἴνων καὶ τοῦ 12 0[0] τοῦ φόρου τῆς εἰσαγωγῆς, εἶναι καθαρὰ παραμόρφωσις τῆς ἀληθείας, διότι ἀπῆλλάγημεν τοῦ φόρου τῶν οἴνων οὐχὶ ὑπὸ τοῦ Τρικούπη, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ φόρου τοῦ εἰλαίου, ὅστις περιέχει καὶ τὸν φόρον τοῦ οἴνου, ἀδικαίωτα δὲ ὑπὸ τοῦ Τρικούπη διὰ τοῦ φόρου τῶν λαμπίκων, διότι πληρόνομεν τὸν φόρον τοῦτον εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν οἴνων. Θαυμάζομεν δὲ τὴν ἀναιδέειαν τῶν συντακτῶν τῆς Ἀληθείας, ἰσχυρίζομένων, ὅτι ἀπῆλλάγημεν τῆς κατὰ 12 0[0] αὐξήσεως τῶν φόρων, διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ νομοματικῆς συστήματος, ἀφ' οὗ καὶ ἡμεῖς, ὡς πάντες οἱ λοιποὶ πληρόνομεν ἀντὶ παλαιῶν νέας δραχμάς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ξένων προϊόντων. Ὁ ἐνδέκατος ἰσχυρισμὸς ὅτι ἰσχυρίσασεν τῆς Νήσου τὴν ὁδοποιεῖαν προκαλεῖ τὴν περιφρονησὴν τοῦ ἀναγνώστου κατὰ τοῦ ἀνοιδῶς ψευδομένου ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας. Ὅλοι γνωρίζομεν τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν τῶν ὁδῶν Κρατσάλου, Πάγων, Αὐλιωτῶν, Σιδαιρίου, Σπαρτίλος, Ἐπισκέψεως, Νυμφῶν, καὶ Συναίων, αἵτινες ἀπὸ τῆς παύσεως τῆς Προσασίας ἐτελῶς ἔγκατε-

Ἐν Κερκύρᾳ, τῆ 31 Μαρτίου 1885.

λείφθησαν καὶ χρησιμεύουσι μόνον εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς βουλευτὰς πρὸς ἐξαγορὰν ψήφων δι' ὑποσχέσεων περὶ ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν. Οἱ σπουδαιότεροι ποταμοὶ καὶ χεῖμαρροι μένουσιν ἀγεφύρωτοι καὶ ἡ συγκοινωνία κατέστη σχεδὸν ἀδύνατος πρὸς βλάβην τοῦ ἐγχωρίου ἐμπορίου.

Ἀπέχομεν νὰ ἀπαιτήσωμεν περὶ ὀφελειῶν εἰς ὀλίγους τεχνίτας, εἰς τὴν Φιλαρμονικὴν κτλ. διότι εἶναι ἐπιχειρήματα ἀνάξια ὅπως συστήσωσιν ὑποψηφίους ἀποδειχθέντας ἀστόργους εἰς τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἔθνους.

Ὁ Συντάκτης τῆς Νόθου Ἀληθείας μεταβαίνων εἰς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ προγράμματος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως συκοφαντεῖ αὐτὴν βαναύσως προπληρόνων οὕτω τὴν πολιτικὴν φιλίαν τοῦ Τρικούπη, τῆς ὁποίας τὴν ἀξίαν ἀκόμη δὲν ἔμαθε. Εἶναι δὲ ἡ πράξις αὕτη δευτέρα ἐπιχείρησις δογκιστικῆ, μετὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ὑπόσχεσιν, ὅτι ὁ Τρικούπη θέλει ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ἑνὲα τρικουπικοῦ βουλευτὰς ἐκ τῆς Νήσου Κερκύρα, ὡς ἀνὴ οἱ βουλευταὶ ἦσαν προϊόντα τῶν ἀγγειοπλαστειῶν τῆς Γαρίτσας.

Διὰ τῆς ἐπικρίσεως τοῦ ὁ Συντάκτης τῆς Νόθου Ἀληθείας ἀποδίδει εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν, ὅτι οὐδέποτε οὔτε κἀν ἐφαντάσθη ὡς σῶμα πολιτικόν.

Ὁ ἀνώμμος διατριβογράφος ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν δύναται νὰ κάμῃ εὐνομίας ὅπως φθάσῃ εἰς τὴν κατάργησιν τῶν παραλόγων φόρων, ἐκτὸς ἐὰν διαλύσῃ τὸν στρατὸν, ὅπερ ἀντεθνικόν. Ἡμεῖς διαβεβαιώμεν τὸν πολιτειογράφον τοῦτον, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν δύνανται ἐξισωθῆναι μετὰ τὰ εἰσὸδα τοῦ κράτους διὰ τῆς περικοπῆς πλείστον ματαίων δαπανῶν. Βεβαίως αἱ δαπάναι τοῦ στρατοῦ ὑπ' οὐδενὸς πολιτικοῦ θεωρήθησαν μάταιαι καὶ περιτταί. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρότασιν τοῦ Ἀθ. Πετμεζᾶ περὶ ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου, αὕτη προεκλήθη ὑπὸ τῶν Τρικουπικῶν βουλευτῶν τῆς Ἑπτανήσου, οἵτινες ἐπέβαλον τὸν φόρον τοῦ οἴνου εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος χωρὶς νὰ ἐνοήσωσιν ὅτι ὁ φόρος οὗτος λόγῳ ἀντεκδικήσεως ἤθελεν ἐπιβληθῆ καὶ εἰς τοὺς Ἑπτανήσιους. Πλὴν ὁ κ. Πετμεζᾶ χάριν ἡμῶν τῶν ὀλίγων ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν τῆς Ἑπτανήσου δὲν ἐπέμεινεν εἰς τὴν πρότασιν του. Ὁ κ. Ἀντώνιος Μαυρομιχαλῆς ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν τῆς τριετοῦς θητείας ὡς προτιμωτέραν τῆς ἀορίστου θητείας τῶν στρατιωτῶν, ἣν καθιέρωσεν ὁ Τρικούπη. Τὴν γνώμην δὲ ταύτην ἀπήγγελε καὶ ἰδίαν, καὶ οὐχὶ ὡς γνώμην τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οὔτε τοῦ κυρίου Πετμεζᾶ, οὔτε τοῦ κυρίου Μαυρομιχαλῆ αἱ γνώμαι, εἶναι γνώμαι τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Γνώμη τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι αἱ κατόπι γνηθῆς συσκέψεως προβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτῆς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Βασιλέως ὡς πρόγραμμα κυβερνητικοῦ συστήματος. Τὰς γνώμας δὲ ταύτας τῶν Κυρίων Πετμεζᾶ καὶ Μαυρομιχαλῆ δὲν περιέλαβεν ὁ κύριος Δεληγιάννης εἰς τὸ δημοσιευθὲν πρόγραμμα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἣν ἀυστόλως συκοφαντεῖ ὁ ἀνώμμος Συντάκτης τοῦ φυλλαδίου ἢ «Ἀληθεία».

Ἐὰν ἐγνωρίζομεν τὸν Συντάκτην ἀκριβῶς ἢ θέλομεν ἀπαντήσῃ ἐκτενέστερον.

Ὁ ὑποψήφιος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως

Η. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΣ.

Τυπογραφεῖον «Ἀθηνᾶ»

